

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme.

Fremsat den 7. marts 1958 af *landbrugsministeren*.

§ 1.

1. I lov nr. 290 af 31. marts 1949 om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme affattes § 4, 3. stk., således:

„3. Når det af kommunalrådets erklæring over sagen eller på anden måde fremgår, at der ved udstykning opstår forhold i strid med

- a) de i bygge Lovgivningen eller i en godkendt byplanvedtægt indeholdte bestemmelser om minimumsstørrelse for parceller og disses facadelængde, om bygningers beliggenhed i forhold til skel eller om bebyggelsens maksimale omfang i forhold til grundens areal,
- b) de i vej Lovgivningen indeholdte bestemmelser om tilslutning af sideveje eller anlæg af overkørsler eller om adgangs begrænsning,
- c) bestemmelserne i en i medfør af naturfrednings Lovgivningen tinglyst fredningskendelse, hvoraf udskrift er tilstillet kommunalrådet, eller en arealet ved selve Lovgivningen pålagt fredning,
- d) bestemmelserne i en i medfør af Lovgivningen om regulering af bymæssige bebyggelser godkendt byudviklingsplan eller
- e) de i brandpolitilovgivningen indeholdte bestemmelser om afstande mellem bygninger på naboejendomme,

kan udstykningen ikke approberes, medmindre der er meddelt fornøden dispensation fra vedkommende myndigheder.“

2. I samme paragrafs 6. stk. affattes 1. punktum således: „For enhver ved udstykning fremkommen lod skal der være sørget for adgang til offentlig vej, medmindre

loden forenes med en tilgrænsende ejendom, og vej Lovgivningens bestemmelser ikke er til hinder for, at adgangen til denne ejendom tillige tjener som adgang for lodden.“

§ 2.

Til lovens § 6 føjes som nyt 4. stk.:

„4. I kommuner, hvor ejendommenes ansættelse til hartkorn er bortfaldet, fordeles eventuelle på en ejendom hvilende halvårslige ydelser for afløst tiende eller kongelige penge ved udstykning efter parcellernes geometriske arealer, dog med fradrag af arealerne for de på matrikelkortet viste veje over parcellerne.“

§ 3.

Til lovens § 11 C, sidste punktum, føjes: „eller på kontrakter om anbringelse af elektricitetsmaster, sømærker o. lign.“

§ 4.

Lovens § 21, 3. stk., affattes således:

„3. Ingen af de to boniteringsmænd, som i forening udfører en forretning, må være part i sagen eller personlig interesseret i dennes udfald eller være beslægtet eller besvogret med nogen af parterne i op- eller nedstigende linie eller i sidelinien så nær som søskendebørn eller være en af parternes ægtefælle, værge, adoptiv- eller plejefader, adoptiv- eller plejebarn. Samme habilitetskrav gælder den landinspektør, som ifølge § 22 leder forretningen.“

§ 5.

Lovens § 30, 2. stk., affattes således:

„2. Landinspektøren og de hegnsyns-